

היד הנעורה

ך בכך, הסוד הנורא יצא לאור העולם.
שוב אין טעם להסתיר או להכחיש.
הכל ידוע וגלוי.

בארץ קיימת מחתרת זדונית,
ששמה לה למטרה להפיל בכוח
את השלטון באמצעים שפלים ור
נלוזים. המחתרת הילדותית המזוי
יינת, שנתגלתה בקשר עם הקיורת
רצה קסטנר, לא היתה אלא שלר
חה קטנה אחת של הרשת המי
תועבת הגדולה.

יש לרשת זו שלוחות רבות. אחד מראשיה
השטניים הוא שמואל תמיר, שבחר לו
בבית-המשפט כאמצעי לטמא את כל הקדוש.
שלוחה אחרת היא שורת המתנדבים, שנט
פלה לעמוס בן-גוריון, גבר תמים וישר,
ומרחה אותו בבוקר כדי להכתים את אביו.
שלוחה נוספת היא מערכת העולם הזה, ה
עוסקת מדי שבוע בחתירה שפלה מתחת
לאשיות המשטר המקיים את המדינה.
ואלה רק השלוחות הגלויות ביותר. ישנן
עוד — אנשים, גופים, אגודות — הפועלות
כולן בתאום סמוי והרוק, בהדרגת כמה
מוחות עליונים שטניים, כדי להשליט בארץ
תוהו-והואו ולהרוס את המדינה מבטנים.

★ ★ ★

בדיחה? לא, זאת איננה בדיחה. בי
ימים האחרונים פשטו ראשי מנגנון ה
חושך כמו רוכלים בשוק הפוליטי, כדי
למכור את השחורה הזאת לחברי הכנסת
ולראשי המפלגות. ומכיוון שאנשי-חושך
אלה, היורשים הקטנים של איסר הגדול,
מחזיקים במנגנון הבלוש העשיר והמשוכלל
ביותר בארץ, הם יכולים להעמיד פנים כאילו
הם יודעים את אשר אינו ידוע איש זולתם.

לאנשים המקוללים בזכרון ארון,
כל זה מזכיר משהו — משהו בלתי
נעים מאד. הוא מזכיר את פרשת
רצה ארלוזורוב, עלילת-הדם ש
סללה את הדרך בפני שלטונו של
דויד בן-גוריון בפוכנות היהודית.
אבל עוד יותר זה מזכיר פרשה
אחרת, שהפכה לסמל-דרך בתול
דות המדינה בה ביקרתי לפני
ימים מעטים.

ב-29 בפברואר 1933 ניתן לאדולף היטלר
האור הירוק לתפיסת השלטון. לביצור הי
שנו היה זקוק לאמתלה טובה, שתאפשר
לו לחלק את הנשק לאנשיו, לאסור ולרצוח
את כל יריביו.

ברגע הנכון פרצו להבות איריות בבנין
הרייכסטאג. במקום השריפה נתפס אדם
בלתי-שפוי בדעתו, אחד מאריגוס האנדר
לובה, שהודה כי העלה את הבנין בלהבות
בשליחות המפלגה הקומוניסטית, כאות להת
קוממות כללית של מחתרת מווייט, שביק
שה להטביע את גרמניה בים של דם וכ
סערה של תוהו-והואו.

כדי לקדם את פני הסכנה, בחר העם
הגרמני המבוהל בממשלת היטלר, ונתן
לה סמכויות דיקטטוריות. מחנות-הריכוז ה
ראשונים נפתחו, הדרך לאושוויץ ולברגן
בלוץ היתה סלולה.

רק שמוות אחת נעשתה עליירי
הנאצים: הם העבירו את פרשת
שריפת הרייכסטאג לבית-דין אזי
רחי רגיל. שם התמוטטה העלילה
כבניין-קלפים, תחת מהלומותיו של
הנאשם העיקרי, גיאורגי דימיט
רוב.

★ ★ ★

עד עכשיו לא הצליחה מוזמת-הרייכס
טאג הישראלית, מפני שאורחי-ישראל
הם גזע ספקני ומפוכח. תחת לקום כאיש
אחד ולדרוש את דמם של אנשי שורת המת
נדבים, העולם הזה, תמיר ושאר בניה-בלעיל,
החלו שואלים כמה שאלות בלתי-נעימות,
שהיו מאד לעיניו.
מדוע נרצח דוקא האדם שידע יותר

מכל אדם אחר על אחת הפרשות השחורות
ביותר בחיי מנהיגי המשטר הקיים.

מדוע נרצח איש זה דוקא שבועות מע
טים לפני פסק-הדין במשפטו, אשר אחריו
היה היועץ המשפטי אולי גאלק, לפי הב
טחתו המפורשת, להעמידו לדין לפי החוק
לעשיית דין בנאצים ובעווריהם?

מדוע נרצח דוקא בליל הנסיגה המחפירה,
כשהנהגה הפוליטית הפושטת-רגל היתה
זקוקה באופן מבוהל למאורע כלשהו שיסיח
את דעת הממונים?

מדוע נרצח דוקא בשעה שמשפטו של
עמוס בן-גוריון הגיע לשיאו הבלתי-נעימים,
משפט שאחד מגיבוריו היה דוקא אייבו
הבולט של קסטנר?

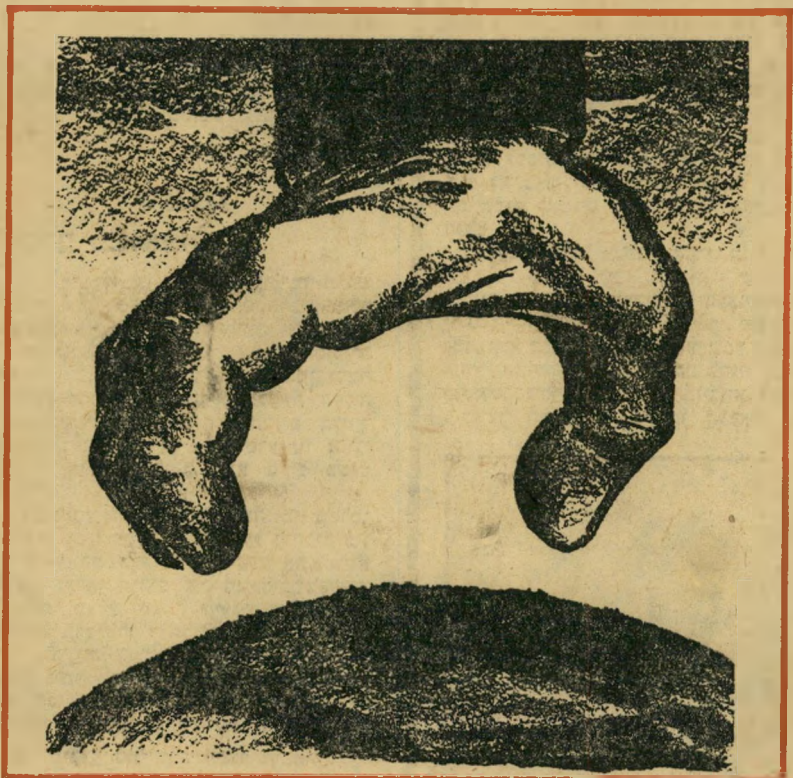
בפשע פוליטי, קובע ההגיון הי
פוליטי. הגיון זה מוביל באופן חרי

יש רבים במדינה הסבורים כי ממשלת יש
ראל כולה אינה אלא "תיאטרון-הבובות של
ביגיי".

זוהי הגומה, כי יש בממשלה כמה אנשים
הגונים. אבל האמת היא כי ממשלה זו
אינה מושלת, ולא בידיה אמצעי השלטון.

אמצעים אלה אינם נמצאים גם
בידי המפלגות. כל המפלגות,
בנות הקואליציה והאופוזיציה כי
אחת, הן חלק מן המשטר. הן
מתפרנסות ממנו וחיות על השי
בוננו. אולם גם הן רק סטאטיסטים
עלובים בהצגה.

השלטון האמיתי במדינה נמצא מזה כמה
חודשים בידי קבוצת אנשים הפועלים בצל
גבו הרחב של דויד בן-גוריון. זוהי קבוצת

משמעו לכיוון אחד. ההגיון הפלי
לי מוביל לאותו כיוון:

מדוע נשאר קסטנר בלי שומר ראש?
כמה סוכני מנגנון החושך היו חברים
במחתרת המווייט — ומה היתה השפעתם
על קביעת תוכניותיה?
מדוע לא אסרה המשטרה מזמן את חברי
המחתרת, שהיו ידועים להם היטב, והעמידה
אותם לדין לפי החוק למניעת הטרור?

מדוע חיכתה המשטרה בשלוות-נפש עי
לאית עד שיבצעו מפשה-רצח — ודוקא
מעשה-רצח זה?

שאלות אלה העלו נבב אזרחים
רבים חשד נורא. אינו רואה שום
סיבה להשאירו בממלכת השמור
עות. הגיעה השעה לבטאו בגלוי:
קיים החשד כי המחתרת הילדית
תית היתה רק מבשרי בידי חוג
הקרוב לשלטון, וכי חוג זה היה
מעוניין ברצח המתועב של ד"ר
ישראל רודולף קסטנר.

★ ★ ★

יהו החוג הזה? היכן הוא מסתתר
ומה קירבתו לשלטון? מי חבריו ומה
האמצעים בידו?
אחרי מיבצע סיני, שתוכנן בלי ידיעת
הממשלה, ואחרי הנסיגה הגדולה, שחברי
הממשלה השלימו עמה בצורה מבישה מאד,
בטוחים כי העולם טיפס והם עצמם גאוניים.

היד השחורה חולשת על מנגנון
החושך ועל הרשת העצומה של בילוש,
האונה וגניבת-מיסמכים. בעזרת תיקי המני
גנון, בהם כלולים סודותיהם הפוליטיים
והאישיים של רבים מראשי הציבור, היא
מבטיחה לעצמה תמיכה והשלמה.

היד השחורה מחזיקה במשטרה באמי
צעות ראשיה המושחתים והאחיליים, ולכן
היא נאלצת להגן גם על בורג קטן ומשופ
שף כמו עמוס בן-גוריון.

היד השחורה חולשת על חלק ניכר
מן העתונות. היא ביזבה השנה קרוב ל-200
אלף לירות על נסיון (כושל) להוציא שבו
עון מוסתה משלה. אחד העתונים הנפוצים
ביותר בישראל משועבד לה לגמרי, וכמעט
בכל שאר העתונים היא חולשת על אוסף
סגוני של מלכתי-פנכה, המקחים לאתון
קטן תמורת שרותם הבזוי.

היא חולשת על קרנות בלתי
מוגבלות, על כוח-אדם בלתי-מוג
בל ועל נשק בלתי-מוגבל.

★ ★ ★

תהליך ההשתלטות הוא הדרגתי,
ואדם הנמצא בארץ כמעט ואינו מרגיש
בו. אולם די לשהות אפילו חמישה שבועות
בחוף-לארץ, כפי שעשיתי זה עתה, כדי
להרגיש בשינוי הרב שחל מיום הציאה עד
ליום השיבה.

רצה קסטנר בא להכשיר את הקרקע ל
הפעלת חוקי-חירום חריגים, שמטרתם לסתום
סוף-סוף את פי העתונות החופשית, לקצץ
את ידי מגליה-שחיתות ולחסל אישים בלתי-
רצויים בצורה חוקית — או אחרת.

פעולה מקבילה, בכיוון אחר לי
גמרי, נעשתה החורש עם פיטורי
הם של פועלים, מטעמי בטחון,
המתוארים במקום אחר בגליון זה.
זוהי השלמת המעגל: האיום הי
גלוי בהרעבת כל אדם שאינו אהוד
על אנשי היד השחורה.

ההזדהות הגלויה של העתונים החשובים
ביותר עם השחיתות בצמרת המשטרה. כפי
שהיא מתגלה בתיאור מסולף של משפט
עמוס, מסע-הסתה המאורגן והממושך נגד
מגליה-שחיתות, וההכנות הקדחתניות להש
מצתם האישית של האויבים המסוכנים ב
יותר, הם החיפוי המילולי למיבצע.

★ ★ ★

השתלטות היד השחורה אינה תופעה
מקריית. היא שלב טבעי בהתפתחות
ההיסטורית של המשטר הקיים במדינה.

הדיקטטורה של כוחות-חושך
היא תמיד תופעת-לוואי להתנוון
נותו של משטר. הכשלון הפוליטי
המחפיר של מיבצע סיני חשף את
ההתנוונות הזאת לעיני כל. אין
זאת רק דגנרציה אישית. זוהי
ההתמוטטות של מסגרת רעיונית
והשקיעה של צמרת חברתית.

לכן אין כוחות המשטר הקיים יכולים
לעמוד מול הדיקטטורה של היד השחורה.
מפאיי נכנעה עם סילוקו המחפיר של שרת,
מפיים ערב מיבצע סיני, וחרות עם קבלת
ההקצבה החדשה של המגבית היהודית
המאוחדת.

נשאר רק מכשול אחד בדרך של היד
השחורה: האדם החופשי, בעל הרצון הטוב,
היודע על מה נטוש הקרב. בפי איש כזה,
יכולה ברגע זה להיות רק דרישה אחת:
לסכל את המזימה להביא את גאשמי רצה
קסטנר בפני בית-דין צבאי, בו לא יתגלה
לעולם הרקע הנסתר של הפשע.

להביא את נאשמי הרצח בפני
בית-משפט אזרחי, שיעז ללכת
אחרי העקבות, אם הן מובילות מן
המחתרת הקטנה אל המחתרת
הגדולה.